

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 13/2016
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Н.П. и др, због прекршаја вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 168/16 од 19.04.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр.1809/16 од 17.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 168/16 од 19.04.2016. године, као основан, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр.1809/16 од 17.02.2016. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву Пр бр.9457/15 од 28.12.2015. године, окривљени Н.П. и окривљена Г.П., оглашени су одговорнима због по једног прекршаја вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, за које су осуђени на новчане казне у износу од по 10.000,00 динара, и због извршења по једног прекршаја угрожавања другог лица претњом из члана 6. став 2. Закона о јавном реду и миру, за које су осуђени на новчану казну у износу од по 6.000,00 динара, па су окривљени осуђени на јединствене новчане казне у износу од по 16.000,00 динара за које је одређено да су их окривљени дужни платити у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у противном исте ће бити замењене казнама затвора рачунајућих сваких започетих 1.000,00 динара за један дан затвора.

Истом пресудом обавезани су окривљени Н.П. и окривљена Г.П. да у року од 15 дана од дана пријема пресуде плате паушалне трошкове прекршајног поступка у износу од по 1.000,00 динара, као и да су случају поропуштања рока уплате трошкова поступка, исти ће бити наплаћени у поступку принудног

извршења које се може спровести на средствима са рачуна окривљеног, на личним примањима окривљеног, као и пописом, проценом и продајом покретних ствари и непокретности у својини окривљени, у ком случају ће окривљени сносити додатне трошкове принудне наплате и трошкове извршења, сходно члану 318. Закона о прекршајима.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр.1809/16 од 17.02.2016. године, у ставу првом, одбијена је као неоснована заједничка жалба браниоца окривљених Н.П. и Г.П., и потврђена пресуда Прекршајног суда у Ваљевоу Пр бр.9457/15 од 28.12.2015. године, док је у ставу другом поводом заједничке жалбе браниоца окривљених Н.П. и Г.П., а по службеној дужности, преиначена пресуда Прекршајног суда у Ваљевоу Пр бр.9457/15 од 28.12.2015. године у делу којим је окривљеном Н.П. и окривљеној Г.П. одређено да ће се у случају да изречене јединствене новчане казне у укупном износу од по 16.000,00 динара не плате у року од 15 дана по праноснажности пресуде, исте заменити казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара за један дан затвора, тако што је одређено да ће се на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењима одлучити о начину извршења неплаћених новчаних казни.

Против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду Прж бр.1809/16 од 17.02.2016. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 168/16 од 19.04.2016. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3. и 4. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновну одлуку.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд размотрио је списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3. и 4. Закона о прекршајима, јер су дати разлози о примени материјалног прописа потпуно нејасни, и уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Законом о прекршајима, јер приликом доношења одлуке није примењена одредба члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Чланом 3. став 1. тачка 1. Закона о јаном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/16), који је ступио на снагу 06.02.2016. године, дакле, пре доношења другостепене пресуде у овом прекршајном предмету, прописано је да је јавни ред и мир усклађено стање међусобних односа грађана настало њиховим

понашањем на јавном месту и деловањем органа и организација у јавном животу ради обезбеђивања једнаких услова за остваривање људских и мањинских права и слобода грађана зајемчених уставом, ставом 2. истог члана прописано је да је јавно место простор доступан неодређеном броју лица чији идентитет није унапред одређен, под истим условима или без посебних услова, док је ставом 3 истог члана прописано да су прекршаји против јавног реда и мира противправна дела којима се на јавном месту угрожава и нарушава јавни ред и мир, ствара узнемирење или угрожава сигурност грађана, омета кретање грађана на јавним местима и остваривање њихових права и слобода, вређа морал, угрожава општа сигурност имовине, вређају или ометају службена лица или на други начин нарушава јавни ред и мир.

Из списка предмета произилази да су окривљени Н.П. и Г.П. прекршаје вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру и прекршаје угрожавања другог лица претњом из члана 6. став 2. Закона о јавном реду и миру, учинили у У. у улици ... у својој породичној кући, на штету своје снахе Б.П.

Имајући у виду да је другостепена пресуда која се побија захтевом за заштиту законитости донета дана 17.02.2016. године, а да је Закон о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/16) ступио на снагу дана 05.02.2016. године, дакле да је био на снази у време доношења другостепене одлуке, по налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљених након ступања на снагу новог Закон о јавном реду и миру не стичу се сви битни елементи прекршаја за које су окривљени оглашени одговорнима, јер се цело описани догађај одвијао унутар породичне куће окривљеног Н.П., а не на јавном месту, а према Закону о јавном реду и миру који је важио у време доношења другостепене одлуке то да се догађај одиграо на јавном месту представља битан елемент прекршаја.

Из наведеног разлога, другостепеном пресудом учињена је битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, јер су нејасни разлози дати од стране другостепеног суда на страни трећој став други - да обзиром да је стари Закон о јавном реду и миру у погледу новчане казне блажи по учиниоце, исти је примењен у овом случају, сходно члану 6. став 2. Закона о прекршајима. Ово из разлога што по налажењу Врховног касационог суда, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, новим Законом о јавном реду и миру („Службени гласник РС“, број 6/16) који је ступио на снагу дана 05.02.2016. године вређање и угрожавање претњом ван јавног места, више није прекршај, па се према новом Закону о јавном реду и миру у радњама окривљених не стичу елементи прекршаја за које су оглашени одговорним, па је поред битне повреде одредаба прекршајног поступка другостепеном пресудом учињена и повреда закона у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима како се то такође основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка и повреде закона, Врховни касациони суд је укинио побијану пресуду и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање, а у складу са примедбама изнетим у овој пресуди.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**